

BİR REHBER ABLA GÖZÜ İLE ARAPÇA DİL KAMPI

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla

Trabzon'daki 45 günde Arapça anlama ve konuşma melekesi kazandırma programının eğitimi, birçok üniversitenin hazırlık kısmında, liselerin örgün eğitimlerinde, Arapça kurslarında, özel derslerde hatta yurtdışındaki dil merkezlerinde yapılmayanı başarmış, katılımcıların gerçekten Arapça konuşmalarına vesile olmuştur.

“45 günde yapılır mı?”, “Bu kadar kısa sürede olur mu, kaç senedir uğraşıyorum?!” diyen ben kendi gözlerimle görünce bir kez daha inandım ve hayret ettim. Aklıma tasavvufta uygulanan erbain devresi geldi. Ve bunun bilimsel açıklanışı. Her insanın DNA'sı 6 haftada bir yenilenir. Bu yenilenme insanın bulunduğu ortam ve kişilere, duyduğu, dinlediği, izlediği şeylere bağlı olarak iyi veya kötü bir şekilde yenilenir. 6 hafta bilindiği üzere 42 güne tekabül eder. İşte bu Arapça programında da öğrenciler sürekli Arapçayla birlikte oldukları için bir yerden sonra aileleri ile görüşürlerken bile Arapça konuşmaya başlıyorlar. Adeta Arapçayı DNA'larına kazıyorlar.

Seviye farklılığı

Bu kamp herkese yaşı öğrenim durumu ne olursa olsun Arapça konuşmayı öğretmeyi hedef edinmiş bir kamp. Seçilen öğrenciler farklı eğitim kademelerinden geliyorlar. İlahiyatta okuyanlar, ilahiyat tercihi yapacak olanlar, Kur'an kursu hocaları ve öğrencileri, imam hatip okulu mezunları ve okuyanları. Hepsinin Arapça seviyelerinin farklı olmasının iyi ve kötü yanları var. İyi yanları bilenler bilmeyenlere ellerinden geldikçe yardımcı oluyorlar. Konuşmaya teşvik ediyorlar. Eğitim ve yaş durumları farklı bile olsa herkesin bu dili rahatlıkla konuşabileceklerini görüyorlar. Kötü yanı değil de belki zor yanı demek daha doğru olacak farklı Arapça seviyelerinin bulunması öğrencilerin öğrenme hızlarını etkilemekte. Hiç bilmeyen biri ile ders işlemekle az olsa bile bilen biri ile ders işlemek arasında fark var. Aynı sınıfta olmaları öğrenci ve öğretmen açısından zor olsa da önemli bir problem değil. Ama sadece hazırlığı okuyup gelen ve Arapça temeli olanlar kabul edilse veya gerçekten seviye bakımında iyi sayılamayacak öğrenciler kabul edilse daha iyi olur.

Diğer dil kurslarında farkı

Başka dil eğitimi veren kurumlar arasında farklar aslında çok büyük değil ama çarpıcı detaylar var. En önemlisi öğrencilerin ders içinde ve dışında Arapça dışında bir dil konuşmalarının yasak olması. Öğrenciler ve öğretmenlerin resmen birbirlerine yabancı olması durumu diyebiliriz. Her yerde, her zaman ve her şekilde Arapça konuşmaları ve konuşmaya zorlanmaları birçok Arapça kursunun yapamadığı bir uygulama. Ayrıca bu uygulamanın başarılı olmasının başlıca faktörü öğrencilerin bir yurttan kalmasıdır. Böylece ders dışında da hem kendi aralarında hem de hocalarla birlikte konuşma imkânları oluyor. Diğer bir faktör de Arapça eğitimi dışında hiçbir şeyle uğraşılmasına izin verilmemesi. Cep telefonlarının alınması, sözlük kullanılmaması, internetin (üniversite tercih zamanları hariç) yasak olması vb. kurallar bu başarının sırları arasında sayılabilir.

Diğer dil kurslarında haftanın her günü de gidilse, belli bir saat aralığı sadece Arapça konuşulsa bile yeterli değildir. Çünkü kurs çıkışı öğrenci; ailesiyle, çevresiyle, arkadaşlarıyla yine Türkçe konuşacak. Eğer yurt dışına eğitim için gittiyse ve kurs dışında yine öğrenciler kendi aralarında Türkçe konuşuyorlarsa yurt dışına çıkmak onlar için sadece turistik bir geziden ibaret olacaktır.

Mekke ve Abu Dabi' ye Arapça eğitimi almak için gittim. Ama kurs çıkışı kendi aramızda – bazı zamanlar hariç- Türkçe konuştuğumuz için çok az bir ilerleme oldu. Bu kampta öğretmen olmama ve Türkçe konuşma yasağının öğretmenler için geçerli olmamasına rağmen yurtdışından kat be kat daha faydalı oldu benim için. Ve bu program dil öğrenmek için illa yurtdışına çıkılmalı tabusunu yıkararak, herkese kararlılıkla bu işin olacağını göstermiştir

Eğitim metodu

Eğitiminde benim için en güzel kısmı derslerde sadece ama sadece günlük konuşma Arapçasının işlenmesi ve olabildiğince -en başta gramer olmak üzere- diğer konulardan uzak kalınmasıydı. Öğrenciler düzgün ve doğru nasıl cümle kurulacağını ders esnasında, konularda geçtikçe öğreniyorlar. Gramerin sıkıcı kısmına takılmıyorlar. Öğrencilerin sözlük kullanmasının yasak olması çok önemli böylece öğrenciler mantık yorarak, düşünerek, bilmedikleri kelimeleri bildikleri kelimelerle anlatarak daha kolay yol kat ediyorlar. Her Türkçe kelime başına 1tl alınmasının da yardımını göz ardı edilemez.

Öğrencilerin kampın başından itibaren ilk iki hafta defter kullanmaları daha doğrusu derslerde yazı yazmaları yasak. Bunun öğrenciler için zor olduğunu düşünüyorum. Öğrenciler en azından bilmedikleri kelimeleri Türkçe anlamlarını yazmadan, Arapça açıklamasını yazarak veya resmini çizerek açıklayacakları bir kelime defterleri olmalı. Ve öğrencilerin tuttıkları bu defterler kontrol edilmeli.

Türkçe ile Arapça arasında gerçekten azımsanamayacak kadar çok müşterek kelime var. Ders esnasında bu kelimelerin kullanılması öğrencilerin cümle kurmasını ve konuşmasını daha da kolaylaştırıyor.

Hocaların derslerde ve ders dışında öğrencilerle birlikteyken Arapça konuşmaları ve koydukları kuralları sıkı sıkıya takip etmeleri çok önemliydi. Disiplinin sıkı olması her ne kadar şartları kabul ederek gelseler bile öğrenciler zaman zaman zorluk hissetmiş olabilirler. Ama sonunda kuralların gerekliliğini anladıklarına eminim. Yabancı bir öğretmenin bulunması gerçekten iyi oldu. Farklı kültürden yeni biriyle tanışmak ve bir yabancıyla konuşuyor olmak eminim öğrencilere cesaret vermiştir.

Her gün gündelik hayatta kullanılacak konuların belirlenip işlenmesi, konularla ilgili alıştırmaların yapılması ve ders sayılarının fazla olması çok iyi. Ders sayılarının çok olması (özellikle Ramazan ayında) öğrencileri çok yoruyor ama ders sayılarının çok olması sürekli tekrar yapmalarına ve daha çok çalışmalarına vesile oluyor.

Ders saatleri ve yabancı turistlerle pratik yapma imkânı

Eğitim döneminin büyük bir kısmının bu sene Ramazana gelmesi dediğim gibi en başta öğrencileri olmak üzere öğretmenleri de etkiledi. Özellikle ilk zamanlar bazı öğrenciler kendilerini derslere vermek de zorlanıyorlardı. Ve ramazanda olması sebebiyle öğrenciler sadece bir kez Araplarla pratik yapabildiler. Kampın Ramazan dışında başka bir zaman olması daha iyi olacaktır. Her gün yurtda kalıp dışarıya hiç çıkılmaması yurt ortamlarına alışkın olmayan –ben de bunlardan biriyim- öğrencileri sıkıydı.

Fatma Sena Yasan
(2014 / 3. Dönem yardımcı öğretmeni)

<https://www.youtube.com/channel/UCifyvY63R-F4KcGIhI9a6Yw>
www.hamzali.org